

РЕШЕНИЕ

№ 6542

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско
дело № 20221110109838 по описа за 2022 година

Предявени са пасивно субективно съединени частични осъдителни искове с правно
основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 48, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът В. П. В., чрез адв. С., извежда съдебно предявените субективни права при
твърденията, че на 03.10.2021 г., рано сутринта в село Л прибирайки се вкъщи, заедно със
свой приятел – лицето А. Р., бил нападат от първите двама ответници – К. В. К. и Г. В. Н..
Получил множество удари с ръце и крака в областта на носа и челото, бил ритан по тялото.
Опитал се да избяга, но първите двама ответници го хванали и продължили да се гаврят с
него, което продължило до около 6:00 ч. На 03.10.2021 г. посетил УМБАЛСМ
„Н.И.Пирогов“ ЕАД, тъй като получил главоболие, световъртеж, усещал силни болки по
тялото. Извършен му бил преглед, при който било констатирано наличието на открита рана
на главата – оток и охлузвания в лява ябълчна област на лицето, контузия и охлузване в
челната област на главата, контузия и оток в областта на долната челюст. Поддържа, че на
следващия ден посетил съдебен лекар, който констатирал следните увреждания: контузия в
теменната област на главата, контузия и охлузване в централната и лявата челна област,
контузия на лявата лицева половина, охлузване на носа и горната устна, кръвонасядане в
областта на ларинкса, разкъсно-контузни рани и охлузвания по двете длани. Твърди, че
вследствие на нанесените му телесни увреждания преживял силен шок, бил изключително
потиснат и стресиран, изцяло променил ежедневието си след инцидента. През цялото
времетраене на побоя усещал силен страх, мислел, че може да бъде пребит до смърт. След
инцидента се затворил в себе си, почти напълно прекратил социалните си контакти,
самоизолирал се. Твърди, че изпитва силен страх късно вечер да се придвижва в с. Л
Страхувал се да не бъде нападат отново. Опасява се, че никога повече няма да прави
нещата, които обичал и да бъде пълноценен човек. Уточнява, че посочените неимуществени
вреди търпял от датата на инцидента – 03.10.2021 г. до 11.04.2022 г., като щял да продължи
да търпи същите и за в бъдеще. Твърди, че вследствие на инцидента от 03.10.2021 г.
претърпял и имуществени вреди в размер на 90 лева, изразяващи се в заплатени суми за
прегледи, както следва: на 03.10.2021 г. в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД заплатил сумата
в размер на 40,00 лева за преглед, а на 04.10.2021 г. в УМБАЛ „Александровска“ АД
заплатил сумата в размер на 50,00 лева за преглед с издаване на удостоверение. Ищецът

поддържа, че във връзка с описания инцидент била назначена проверка по пр.пр. №***** г. по описа на СРП, като с постановление от 21.10.2021 г. прокурорът констатирал противоправното поведение на първите двама ответници, но на основание чл. 130, ал. 1, вр. с чл. 63, ал. 1, т. 4 НК било отказано образуването на досъдебно производство и преписката била изпратена на МК за БППМН за района на с. Лза налагане на възпитателна мярка по ЗБППМН на първите двама ответници, като спрямо тях била наложена мярка по чл. 13, ал. 1, т. 1 ЗБППМН. Предвид изложеното, твърди, че действията на първите двама ответници – К. К. и Г. Н. са противоправни, отклоняват се от общорприетите норми за поведение към другите членове на обществото. Твърди, че на основание чл. 48, ал. 1 ЗЗД следва да бъде ангажирана и отговорността на В. И. К. и Е. К. К. – родители на К. К.. Ето защо ищецът моли съда да осъди ответниците К. В. К., Г. В. Н., В. И. К. и Е. К. К. да му заплатят при условията на солидарна отговорност сумата в размер на 7000 лева, предявена като частичен иск от сума в размер на 30 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищеца вследствие побой, нанесен му от К. К. и Григов Н., както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 90 лева, ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на увреждането – 03.10.2021 г. до окончателното им изплащане. Претендира разноски.

Ответниците К. В. К., Г. В. Н., В. И. К. и Е. К. К. в срока по чл. 131 ГПК са подали отговори на исковата молба, с които оспорват предявените искове по основание и размер. Поддържат, че твърденията на ищеца били противоречиви, доколкото в първоначалните си показания пред разследващите органи същият не бил споменал, че с него са се гаврили в продължение на няколко часа. Ответникът В. К. твърди, че това било и невъзможно, доколкото деянието, в което обвинявал първите двама ответници се случило на оживена улица. Ищецът пръв бил нападнал ответниците К. К. и Г. Н. с метално оръжие – тип „бокс“, за което ищецът сам бил признал пред разследващите органи. Предвид това деянието на ответниците следвало да се квалифицира като неизбежна отбрана на основание чл. 12 НК. Лицето А. Р. пред трети за делото лица (Д. А.) твърдяло, че във въпросната вечер ищецът бил много пиан и сам бил изхвърлил личните си вещи преди инцидента. От лицето Д. А. също били снети писмени показания от разследващите органи. Поддържат, че описаните в съдебно медицинско удостоверение № 652/2021 г. охлузвания и отоци по главата и шията могли да бъдат получени и вследствие на падания, което съвпадало със заключението на съдебния лекар М.Г. От представения от ищеца амбулаторен лист ставало ясно, че същият се оплаквал от главоболие и световъртеж, за което ответниците твърдят, че било симптом вследствие от злоупотребата с алкохол. Твърдят, че ищецът не е преживял твърдения от него силен шок от случилото се, потиснатост и стрес. На 08.04.2022 г. А. Р. направил пред Г. Н. и В. К. признания, че неговите и на ищеца показания пред разследващите органи били неистински. Ищецът го бил принудил да лъжесвидетелства, защото на 03.10.2021 г. ищецът бил пиан и не помнел какво се е случило. Поради изцяло неистинските показания, дадени от ищеца В. В. и лицето А. Р., била входирана жалба в Районна прокуратура – София, с №16802/11.04.2022 г. Предвид изложеното, ответниците молят съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответниците, намира от фактическа страна следното:

Между страните по делото не се спори, че към 03.10.2021 г. - датата, на която се твърди да е осъществено процесното деяние, К. В. К. е бил непълнолетен, а именно на 17 години, като това обстоятелство се установява и от представените по делото писмени доказателства.

Не е спорно също така, че В. И. К. и Е. К. К. са родители на К. В. К., който към 03.10.2021 г. е живеел при тях, което се установява и от доказателствата по делото.

По делото е представен амбулаторен лист № 351518, издаден на 03.10.2021 г., от който се установява, че на посочената дата В. П. В. бил прегледан от лекар, като при снетата анамнеза се оплакал от главоболие и световъртеж, вследствие от нанесен побой от познати лица. При прегледа било констатирано следното състояние на ищеца: локално – оток и охлузвания в лявата ябълчна област на лицето; контузия и охлузване в челна област на главата; контузия и оток в областта на долната челюст, за което била поставена диагноза „открита рана на други области на главата“.

По делото е представено съдебномедицинско удостоверение № 652/2021 г., в което е отразено, че на 04.10.2021 г. д-р М.Г. – съдебен лекар от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, прегледал В. П. В., който при предварителните сведения съобщил, че на 03.10.2021 г. около 5 ч. сутринта станал жертва на побой от двама мъже, които му нанесли удари с ръце и крака в областта на лицето, тялото и крайниците. При прегледа на В. П. В. специалистът по съдебна медицина установил следните травматични увреждания: централната и частично лявата челна област е обхваната от добре изразен оток на площ с диам. от порядъка на 8-9 см; централно на отока има мораво кръвонасядане, съчетано с петнисто по повърхностно до дълбоко охлузване с размери от порядъка на 3/3 см; охлузването е покрито с кървениста коричка; сливащо се с тази находка отокът и кръвонасядането преминават към лявата предна слепоочна области предущната област, като достигат външния край на лявата вежда, левия долно-челюстен ъгъл; централно в задната теменна част на главата има мораво червеникаво кръвонасядане около 4/3 см на фона на оток; цялата лява орбитална област е отточна; в областта на вътрешния очен ъгъл, вътрешната половина на долния клепач и зоната под клепача към горната предна част на бузата, отокът е съчетан с интензивно мораво кръвонасядане; гърба и дясната странична повърхност, върхът и лявото крило на носа, както и зоната от горната устна непосредствено под лявата ноздра са обхванати от дълбоко плътно охлузване с общ размер в порядъка на 6/3 см, покрито с кървениста коричка на и над нивото на околния епидермис; в областта пред левия долно челюстен ъгъл около проекцията на тялото на долната челюст на площ около 5/4 см има оток и мораво кръвонасядане; отварянето на устата е ограничено, щадящо, видимо болезнено; по предната повърхност на шията около проекцията на ларинкса и в ляво от нея има петнисто мораво червеникаво кръвонасядане 3,5/2,5 см; на тенера на дясната длан има отслоена рана около 2/1,5 см с неравни и охлузени ръбове; подобна рана 1,5/1 см има и върху хипотенера на лявата длан; по останалите зони на дланните повърхности на ръцете има отделни ограничени петнисти с неправилни форми охлузвания, покрити с корички. В заключение при прегледа и от медицинската документация на В. П. В. специалистът по съдебна медицина обобщил получените травматични увреждания, а именно: контузия в теменната област на главата, контузия и охлузване в централната и лявата челна област, контузия на лявата лицева половина, охлузване на носа и горната устна, кръвонасядане в областта на ларинкса, разкъсно-контузни рани и охлузвания по двете длани. Отразил е още, че тези травматични увреждания били получени в резултат от удари, тангенциални въздействия на твърди тъпи предмети, каквито характеристики могат да имат както ръцете и краката, така и терена и др. предмети. Посочил е също така, че уврежданията могат да бъдат получени от нанесени удари с ръце и ритане с крака, както и падане по време и начин, както съобщава прегледаният, като описаните увреждания представлявали временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Представени са по делото и два броя фактури на името на ищеца В. П. В., издадени от УМБАЛСМ "Н.И.Пирогов" ЕАД и УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, както и два броя фискални бонове за извършени плащания по фактурите, а именно фактура № ***** г. за сумата от 40 лева за преглед от лекар и фактура № *****/04.10.2021 г. за сумата от 50 лева за преглед с издаване на съдебномедицинско удостоверение.

По делото е приет и заверен препис от пр.пр. № ***** г. по описа на Софийска

районна прокуратура, съдържаща подадено от В. П. В. до началника на 08 РУ – СДВР заявление, докладна записка, изготвена от И. Х., както и снети сведения от В. П. В., А. П. Р., Г. В. Н., К. В. К. и Д. А. А.. Приложено е и заверено копие на постановление от 21.10.2021 г. за отказ да се образува досъдебно производство по пр. пр. № ***** г. по описа на СРП, срещу К. В. К. и Г. В. Н. за престъпление по чл. 130, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1 НК - нанесена лека телесна повреда на В. В.. Видно от мотивната част на постановлението, прокурорът е приел, че е налице хипотезата по чл. 61, ал. 1 НК, тъй като деянието е извършено поради проявено лекомислие и не се отличава с висока степен на обществена опасност, при което спрямо посочените лица могат успешно да се приложат възпитателни мерки по ЗБППМН.

Пред Софийски районен съд за разпитани и петима свидетели - А. П. Р., И. М. Х., П. В. Р., С. И. Р. и Д. А. А..

Свидетелят А. Р. заявява пред съда, че с ищеца В. П. В. се познават от малки. Спомня си, че на 03.10.2021 г., в с. Долни Л с В. В. били на рожден ден на техният приятел от около 20:00 ч. до 03:00 ч. През това време двамата с В. употребили алкохол – по около 10 чаши водка. След рождения ден двамата тръгнали да се прибират, като единият от тях си пуснал музика на телефона. По пътя Р. и В. били пресрещнати от ответниците К. и Г., които изведнъж нападнали В., тъй като били подразнени от музиката. Свидетелят не си спомня колко удари били нанесени на В., но заявява, че били много на брой, повечето от които нанесени от К., който удрял В. навсякъде. Твърди, че побоят продължил около час и половина, като вследствие на ударите В. имал кръв по носа. Заявява също така, че по време на боя имало периоди, в които свидетелят Р. отсъствал, но в същото време твърди, че е бил по – встрани и не е напускал мястото, където се извършвал побоят, като всичко се случвало пред очите му. Същевременно заявява, че Г. не е удрял В., като твърди, че не си спомня и не е видял В. да е нанасял удари на К.. След побоят В. можел да се движи, поради което се прибрал сам, тъй като живеел на около 10 мин. от мястото, на което се случил описаният инцидент. На следващия ден след побоят В. се обадил на А. и заедно със С. (съпруг на сестрата на ищеца) отишли да подадат жалба в 08 РУ-СДВР, като В. потърсил и медицинска помощ – бил прегледан от лекар и си извадил съдебномедицинско удостоверение. Свидетелят Р. си спомня още, че след инцидента В. не е излизал много, но не е забелязал да е имало промяна в комуникацията му с други хора.

Разпитан пред настоящия състав И. М. Х. свидетелства, че към 03.10.2021 г. е бил дежурен в 08 РУ-СДВР, където работил като инспектор “Икономическа полиция“. Свидетелят си спомня, че тогава на място в 08 РУ-СДВР дошли две момчета, които били бити или поне единият от тях, след което написали жалба, описали сведение, след което си тръгнали, а свид. Х. окомплектовал документите и ги предал в дежурната. На следващо място свидетелят си спомня, че единият от двамата имал охлузвания по лицето.

От показанията на свидетеля П. В. Р. – баща на ищеца, преценени по реда на чл. 172 ГПК, се изяснява, че на 03.10.2021 г. бил на работа, като сестрата на В. му се обадила и съобщила за побоят, след което свид. Р. отишъл направо в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, където видял, че В. бил целият в кръв и с рани. Тогава той не можел да говори, бил много стресиран. Инцидентът му се отразил зле. Все още В. бил под стрес, като побоят се отразил зле и на поведението му - имало промяна в комуникацията на В. с други хора, не излизал много и не говорил с други хора. Свидетелят заявява още, че със сина му В. живеят в едно домакинство в село Л Относно процесният инцидент пояснява, че това, което е разбрал е, че побоят спрямо В. бил нанесен от К. и Г. в градинка в село Долни Л Това, което В. обяснил на баща си е, че са се разминавали и те са го ударили отзад, като това се случило сутринта към 05:00 часа. След извършения преглед на В. били изписани болкоуспокояващи и други лекарства, които били приемани от ищеца някъде около един месец. През този един месец В. си стоял вкъщи и не ходил на работа, тъй като през това време имал нужда от помощ – в началото трудно ставал и му носили вода и храна. След инцидента начинът на живот на В.

се променил - същият станал по-свит, спрял да говори, не комуникирал с хора, не излизал. Дълго време след побоя изпитвал болки в корема и бъбреците. Свидетелят Р. заявява още, че не е забелязал към днешна дата В. да има остатъчни белези, но все още не е забравил случката и я преживявал.

От показанията на свидетеля С. И. Р. – зет на ищеца, преценени по реда на чл. 172 ГПК, се изяснява, че познава В. В. от около три години, като преди доста често се виждали и си ходили на гости. Заявява, че знае за инцидента от м.10.2021 г., при който В. В. е пострадал. Спомня си, че В. му се обадил по телефона и му казал, че са го пребили и не се чувства добре. За първи път след процесния инцидент свид. Р. видял В. на сутринта, като забелязал, че има охлузни рани по лицето, по врата, като ищецът се оплакал също така, че тялото го боли. След това отишли до мястото, където станал инцидентът, за да си вземе В. портфейла, а и едната му маратонка също била там. След като посетили мястото на инцидента, взели с тях А. Р. и свид. Р. ги закарал с автомобила си до УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, за да направят на В. рентгенови снимки, защото имал оплаквания, че много го боли главата и лицето, където били раните, като имали опасения да няма комозио или спукване на скула. Свидетелят заявява още, че В. му разказал за инцидента, при който в продължение на няколко часа бил блъскан в земята, душен и ритан от двама нападатели, единият от които бил с по-ожесточена злоба към него и фамилията му била К.. След инцидента ежедневието на В. било едно и също - затворил се въщи на тъмно без телевизия и комуникация, като бил на домашно лечение с поставяне на превръзки и компреси, както и приемане на лекарства. Преди инцидента свид. Р. помагал на ищеца за предстоящия му изпит за шофьорска книжка. След инцидента В. казал, че не може да се съсредоточи да учи, спрял да излиза, да комуникира, да ходи на гости, избягвал разговори и си седял сам в стаята. Също така през първите два - три месеца след инцидента ищецът се оплаквал от безсъние. Отделно от това В. избягвал темата за инцидента, тъй като се разтрепервал и му се насълзвали очите, като все още изпитвал страдание - физическо и психическо. Преди инцидента В. В. бил по-лъчезарен, водел нормална комуникация, предстояло му да си купи кола, а след инцидента нямал никакво желание да шофира. Свидетелят изяснява още, че след процесния инцидент ищецът бил обслужван от родителите му, които му поставяли превръзки и компреси.

Свидетелят Д. А. А. заявява, че познава К. К., Г. Н. и В. В., като с К. и Г. е в приятелски отношения, а с В. са само познати. Свидетелства също така, че не знае за инцидент, при който В. В. да е пострадал и да му е причинена телесна повреда. Не знае също така за инцидент, при който В. В. да е имал конфликт с К. К. и Г. Н..

От заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана в настоящото производство съдебно-медицинска експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК следва да бъде кредитирано, се установява, че телесните увреждания, които ищецът е получил на 03.10.2021 г. се дължат на действието на твърди тъпи предмети, каквито са и човешките крайници – удари с юмруци и ритници, а раната и охлузванията по дланите могат да бъдат получени и при падане върху терена, като всички описани по – горе увреждания добре отговарят да бъдат получени при побой. Така посочените увреждания според експерта са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като същите са от естество да преминат за срок от около 2 седмици без да оставят последствия за живота и здравето на пострадалия. Съгласно заключението на вещото лице, единствено раните на дланите ще зараснат с образуване на ръбец (белег) с техния размер, който има траен, постоянен характер и ще остане за цял живот, като с времето ще избледнее. В проведеното на 26.01.2023 г. открито съдебно заседание вещото лице поясни, че когато има получена рана, а по дефиниция рана е нарушаване на целостта на кожата в цялата ѝ дебелина, тя зараста с образуване на друг вид тъкан, различна от кожната и тя се нарича рипсова тъкан. Заради това, който има рана, там където е зараснала се образува белег. Този белег има траен постоянен характер и остава за цял живот в пострадалия и с времето

избледнява. На следващо място вещото лице потвърди, че уврежданията на ищеца, заснети на 4 броя цветни снимки, приложени към молба от 24.01.2023 г., като цяло съответстват на тези, отразени в съдебномедицинското удостоверение. Експерта поясни също така, че: 1/ охлузванията могат да бъдат причинени както от удар с ритник, така и от падане върху терена; 2/ на снимките много добре се вижда едно охлузване на горната устна, което е под охлузването на носа вляво, което стои малко по-ниско и най-вероятно това е директен удар в тази област; 3/ уврежданията, които са по носа и челото могат да се получат както при падане, така и при удар, тъй като има видове на характеристика на увреждането, но няма специфична картина от контактната повърхност от предмета, който ги е причинил; 4/ описанието на картината в съдебномедицинското удостоверение кореспондира раните да бъдат получени около датата на инцидента. В проведеното на 26.01.2023 г. открито съдебно заседание вещото лице изясни още, че на ръката на ищеца се вижда един белег, който е сивкаво-белезникав на цвят в основата на палеца към дланта, с дължина по-малка от 1 см и линейна форма. На лявата длан се вижда един също дискретен белег 0,5 на 0,5 в областта на възглавничката на палеца.

По делото са събрани и други доказателства, които не изясняват факти от предмета на доказване, поради което и като неотносими, съдът не ги обсъжда.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявени са пасивно субективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 48, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на предявените иски по чл. 45, ал. 1 ЗЗД се обуславя от наличието на правопораждащ деликтната отговорност фактически състав, който включва следните елементи: поведение, противоправност на поведението, вина, настъпили вреди, причинна връзка между вредите и противоправното поведение. Субективният елемент от състава – вината, разбирана като конкретно психично отношение на лицето към собственото му поведение и неговите обществено укорими последици, се презумира, съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

В тежест на ищеца по исковете с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД е да докаже, че К. В. К. и Г. В. Н. са извършили виновно противоправни действия, в причинна връзка с които ищецът В. е претърпял твърдените имуществени и неимуществени вреди в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответниците е да докажат, че са погасил задължението си.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за несъмнено установено, че на 03.10.2021 г., рано сутринта, в с. Л ответникът Г. В. Н. бутнал В. П. В., а К. В. К. нанесъл няколко удара с юмруци в областта на главата на В. П. В., в резултат на което на ищеца били причинени следните травматични увреждания: контузия в теменната област на главата, контузия и охлузване в централната и лявата челна област, контузия на лявата лицева половина, охлузване на носа и горната устна, кръвонасядане в областта на ларинкса, разкъсно-контузни рани и охлузвания по двете длани, представляващи временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Изводите си за така описания механизъм съдът основава на писмените доказателства по делото – амбулаторен лист № 351518/03.10.2021 г., съдебномедицинско удостоверение № 652/2021 г., фактура № ***** г., ведно с приложен фискален бон от същата дата, фактура № *****/04.10.2021 г., ведно с приложен фискален бон от същата дата, заверен препис от пр.пр. № ***** г. по описа на СРП, гласните доказателства чрез разпита на свидетелите А. П. Р., И. М. Х., П. В. Р., С. И. Р., както и заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-медицинска експертиза. От съвкупната преценка на описаните доказателства съдът достига до категоричния извод, че именно ответниците К. В. К. и Г. В. Н. са осъществили

твърдяното от ищеца деяние – на посочените дата и място са нанесли побой на В. П. В., като това деяние е противоправно и е извършено от К. К. и Г. Н. виновно. Осъщественото от ответниците К. К. и Г. Н. противоправно деяние от една страна се установява от показанията на свидетеля А. Р., които съдът кредитира единствено в частта, в която заявява, че: на 03.10.2021 г., в с. Долни Л с В. В. били на рожден ден на техния приятел от около 20:00 ч. до 03:00 ч., като през това време двамата с В. употребили голямо количество алкохол, а след рождения ден двамата тръгнали да се прибират, като единият от тях си пуснал музика на телефона; по пътя Р. и В. били пресрещнати от ответниците К. и Г., които били подразнени от музиката, поради което нападнали В., като повечето от ударите били нанесени от К.; на следващия ден след побоя В. се обадил на А. и заедно със С. (съпруг на сестрата на ищеца) отишли да подадат жалба в 08 РУ-СДВР, като В. потърсил и медицинска помощ – бил прегледан от лекар и си извадил съдебномедицинско удостоверение. Съдът кредитира показанията на свидетеля Р. в тази част, тъй като имат първичен характер и кореспондират с писмените доказателства по делото - амбулаторен лист № 351518/03.10.2021 г., съдебномедицинско удостоверение № 652/2021 г., от които се установява, че на 03.10.2021 г. ищецът е бил прегледан (по снета от него анамнеза за нанесен побой), като са констатирани контузия в теменната област на главата, контузия и охлузване в централната и лявата челна област, контузия на лявата лицева половина, охлузване на носа и горната устна, кръвонасяждане в областта на ларинкса, разкъсно-контузни рани и охлузвания по двете длани. Отделно от това показанията на свидетеля Р. кореспондират както с гласните доказателства чрез разпита на свидетелите И. М. Х., П. В. Радков и С. И. Р., така и със заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-медицинска експертиза, от което се установява, че телесните увреждания, които ищецът е получил на 03.10.2021 г. се дължат на действието на твърди тъпи предмети, каквито са и човешките крайници – удари с юмруци и ритници, като едното охлузване на горната устна, което е под охлузването на носа вляво, най-вероятно е от директен удар в тази област. В останалата част, в която свидетелят Р. заявява, че побоят продължил около час и половина и на В. били нанесени много на брой удари, съдът не кредитира показанията на свидетеля, тъй като са противоречиви, неубедителни и не кореспондират с останалите доказателства по делото. На следващо място, осъщественото от ответниците К. К. и Г. Н. противоправно деяние се установява и от снетите им сведения по пр.пр. № ***** г. по описа на СРП, в които признават, че са имали физическо съприкосновение с ищеца, т.е. са неизгодни за тях и представляват извънсъдебно признание, което следва да бъде ценено от съда на основание чл. 175 ГПК. Не на последно място, осъщественото от К. К. и Г. Н. противоправно деяние се установява и от заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-медицинска експертиза, съгласно което всички описани по – горе увреждания добре отговарят да бъдат получени при побой.

Неоснователно е възражението на ответниците, че деянието на К. В. К. и Г. В. Н. следвало да се квалифицира като неизбежна отбрана на основание чл. 12 НК, тъй като в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било доказателства, от които може да се изведе заключение за основание за изключване на отговорността на ответниците.

Предвид всичко изложено Софийски районен съд приема, че по отношение на ответниците К. В. К. и Г. В. Н. е осъществен фактическият състав на чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

По отношение на предявените срещу В. И. К. и Е. К. К. иски с правно основание чл. 48, ал. 1 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД съдът приема следното:

Съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗЗД родителите и осиновителите, които упражняват родителските права, отговарят за вредите, причинени от децата им, които не са навършили пълнолетие и живеят при тях, като законодателят е предвидил възможност тези лица да се освободят от отговорност единствено в случай че не са били в състояние да предотвратят настъпването на вредите –арг. от чл. 48, ал. 3 от ЗЗД.

В съдебната практика последователно се приема, че отговорността на родителите по

чл. 48, ал. 1 от ЗЗД за вреди, причинени от действията на непълнолетното им дете, е отговорност за това, че не са упражнявали надзор и не са изпълнили задълженията си за възпитание и за формиране на личността на детето. Следва да се посочи, че отговорността на родителите по чл. 48 от ЗЗД е лична, а съгласно чл. 48, ал. 3 от ЗЗД те се освобождават от отговорност, ако не са били в състояние да предотвратят настъпването на вредите поради обективни причини. Обективните причини трябва да са от такова естество, че родителите да са били в невъзможност да предотвратят противоправното поведение на непълнолетния, както и да е изключена изобщо възможността родителите да възпитават и контролират детето си. В този смисъл е константната съдебна практика – Решение № 923/06.04.1957 г. по гр. д. № 854/1957 г. на ВС, IV г. о, Решение № 2524/13.07.1959 г. по гр. д. № 4388/1959 г. на ВС, I г.о, Решение № 270/10.01.2017 г. по гр.д. № 916/2016 г. на ВКС, IV г.о, и цитираните съдебни решения в Определение № 646/01.08.2019 г. по гр. д. № 1833/2019 г. на ВКС, IV г.о.

В настоящия случай между страните е безспорно, че ответникът К. В. К., който е пряк причинител на вредите на ищеца, е син на ответниците В. И. К. и Е. К. К.. Безспорно е също така, че към датата на процесното деяние К. К. е бил непълнолетен, като това обстоятелство се потвърждава и от факта, че в наказателното производство, образувано във връзка с деянието на К. К., приложение са намерили правилата на чл. 63 от НК. На следващо място съдът приема за несъмнено установено и обстоятелството, че към датата на деликта – 03.10.2021 г. К. В. К. е живеел заедно с родителите си, като в тази насока е отразено от тях както в отговорите на исковата молба и последващите молби, така и в декларациите за материално и гражданско състояние. Дори и обаче да се приеме, че К. К. към датата на процесното деяние не е живеел постоянно с родителите си, това отново не би довело до освобождаването им от отговорност особено в хипотезата на причинени от непълнолетния вреди в следствие на извършено от него престъпление, тъй като се приема, че причинените от него вреди са в резултат на недостатъчни грижи за възпитанието и изграждането на тяхното дете като личност. Именно в тази насока е възприетото становище на Върховния съд в Решение № 176/18.02.1985 г. по гр. д. № 33/1985 г. на ВС, IV г. о., както и в Решение № 295/09.02.1962 г. по гр. д. № 9979/1961, на ВС, IV г. о., в което е посочено, че временното отделяне на непълнолетния не освобождава родителите от отговорността им за заплащане на причинените от него вреди.

На следващо място, от страна на ответниците В. И. К. и Е. К. К. нито са релевирани, нито са установени при условията на пълно и главно доказване изключващи отговорността им обстоятелства. Ето защо същите следва да отговарят за причините от сина им вреди на ищеца заедно с детето си. Тази отговорност е солидарна. В този смисъл Решение № 407/15.10.2012 г. по гр. д. № 1589/2011 г. на ВКС, IV г.о., Решение № 223/12.07.2011 г. по гр. д. № 900/2010 г. на ВКС, III г. о. и др.

По отношение на причинените на ищеца неимуществени вреди Софийски районен съд приема следното:

Тъй като претърпените от ищеца В. неимуществени вреди представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, те не биха могли да бъдат възстановени, а следва да бъдат обезщетени посредством заместваща имуществена облага, поради което законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за тези увреждания, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение, което има компенсаторен характер. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението (т. 2 от Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленума на ВС). Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на

извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания и пр. Изброяването не е изчерпателно, поради което в Решение № 40 от 18.03.2016 г. по т. д. № 188/2015 г. на ВКС, I т. о. и в Решение № 99/08.10.2013 г. по т. д. № 44/2012 г. на ВКС, II т. о., е прието, че справедливо обезщетение по смисъла на чл. 52 от ЗЗД предполага намиране от страна на съда на точния паричен еквивалент на болките и страданията, емоционалните, физически и психически сътресения, нанесени на пострадалото лице. Като от значение за определяне на размер на дължимото обезщетение следва да се съобрази и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, обосноваваща общественно-оправданата мярка за справедливост. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 53 ЗЗД, ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно.

В разглеждания случай настоящият съдебен състав съобрази от една страна – вида и тежестта на причиненото на ищеца увреждане, възрастта на пострадалия, който към момента на побоя е бил на 20 години, продължителността на лечението, интензитета на преживените болки и страдания, времето на тяхното отшумяване и съпътстващите негативни емоции. Настоящият състав прецени и обстоятелствата, при които е настъпило увреждането, които с повлияли на преживения от ищеца стрес. От друга страна по делото не се установява негативните емоционални преживявания на ищеца да са били с особено голям интензитет, да са повлияли върху неговото здравословно състояние, да са затруднили личния и социалния му живот в степен по-висока от обичайната, нито физическото му състояние да се е влошило. Предвид всичко изложено и с оглед общественно-икономическите условия в страната към датата на деликта, Софийски районен съд приема, че присъждането на сумата от 5000 лв. е справедливо по размер обезщетение за търпените неимуществени вреди. Следва да се отбележи също така, че присъждането на обезщетение само по себе си съдържа морално удовлетворение - признаване, че действията на ответниците са противоправни, като размерът на паричната сума е за репарирание на действително претърпените вреди и не може да служи за обогатяване. В този смисъл определянето на по-голяма от тази сума би довело до несъответстващо на изискванията на справедливостта имуществено разместване, поради което частичните иски за сумата над 5000 лева до предявения размер от 7000 лева следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По отношение на претенцията за присъждане на обезщетение за имуществени вреди настоящият състав приема следното:

Подлежат на обезщетяване имуществените вреди, в случая разходването на парични средства, предназначени за преглед на пострадалия, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В настоящия случай са ангажирани доказателства - фактури и фискални бонове за разходването на сума в общ размер на 90 лева. При извършване на съвкупна преценка на посочените 2 броя фактури и описаните в тях прегледи, за чието заплащане са издадени, настоящата инстанция приема, че по делото е доказано от ищеца разходването именно на сумата от 90 лева във връзка с преглеждане на здравословното му състояние, което е следствие от деянието на ответниците К. В. К. и Г. В. Н.. Предвид това изцяло следва да бъдат уважени и предявените от ищеца субективно съединени иски за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, както и следва да бъде присъдена законната лихва върху всеки от имуществените разходи считано от датата, на която съответният имуществен разход е направен – за сумата от 40 лв. считано от 03.10.2021 г., а за сумата от 50 лв. – считано от 04.10.2021 г.

По отношение на разноските:

Предвид изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ищецът има право на направените и претендирани по делото разноски съразмерно на уважената част от исковете. По делото са представени доказателства за сторени от ищеца разноски, както следва: 40 лв. – държавна такса за разглеждане на молба за допускане на обезпечение на бъдещ иск; 5 лв. –

държавна такса за издаване на обезпечителна заповед; 15 лв. – такса за вписване на възбрана, т.е. общо 60 лв., които подлежат на присъждане. Съразмерно с уважената част от предявените искове в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 42,31 лв.

На следващо място, процесуалният представител на ищеца претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, определено от съда съобразно разпоредбата на чл. 38 от Закона за адвокатурата. Към исковата молба са представени 2 бр. договори за правна помощ по настоящото дело и в производството по обезпечаване на бъдещ иск, сключени между ищеца и процесуалния му представител, в които е договорено, че адвокатът се съгласява да осъществява процесуално представителство на В. В. при условията на чл. 38 от ЗА. Следва да бъде изяснено, че интересът по делото се определя от цената на частично заявената парична претенция, а не от целия ѝ размер, както неправилно се претендира с „актуализирания“ списък с разноски (в този смисъл е константната съдебна практика – Определение № 355 от 10.05.2012г. по ч.т.д. № 768/2010 г. по описа на ВКС, I т.о., Определение № 60 от 31.1.2017г. по ч.т.д. № 2086/2016 г. по описа на ВКС, II т.о., и др.). Отделно от изложеното следва да се отбележи, че когато с една искова молба са предявени в обективно кумулативно съединение оценяеми искове, интересът, върху който следва да се определи минималният размер на адвокатското възнаграждение, е сборът от цената на всички искове – в този смисъл е Определение № 29 от 20.01.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 2982/2019 г., II т. о., ТК. Предвид гореизложеното и при съобразяване на чл. 7, ал. 7 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения съдът приема, че за защита в производството за обезпечаване на бъдещ иск, на базата на половината от стойностите на претендираните суми, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 655 лв. На следващо място, при съобразяване на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения съдът намира, че при материален интерес в размер на 7090 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение е 1010 лв. Ето защо, съразмерно с уважената част от предявените искове, в полза на процесуалния представител на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 1174,18 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят и съответната част от държавната такса по делото (330 лв.) и направените разноски за вещо лице (500 лв.), съразмерно с уважената част от исковете, а именно 232,72 лв. за държавна такса и 352,60 лв. за възнаграждение на вещо лице или общо 585,32 лв.

Ответниците не са сторили разноски в настоящото производство, поради което такива не следва да им бъдат присъждани.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** и **Г. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л район „П“, ул. „****“, на основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, а **В. И. К.**, ЕГН *****, и **Е. К. К.**, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** на основание чл. 48, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, **да заплатят при условията на солидарност на В. П. В.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л общ. Столична, район „П“, ул. „Н сумата в размер на **5000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от В. П. В. вследствие на побой, нанесен му на 03.10.2021 г. в с. Лот К. В. К. и Г. В. Н., и неизпълнение на задълженията за осъществяване на достатъчен надзор и възпитание от страна на родителите на делинквентна К. В. К. – В. И. К. и Е. К. К., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 03.10.2021 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за разликата над уважения размер от 5000 лева до пълния

размер от 7 000 лева, предявени като частични искове от сума в размер на 30 000 лева.

ОСЪЖДА К. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** и **Г. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л район „П“, ул. „****“, на основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, а **В. И. К.**, ЕГН *****, и **Е. К. К.**, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** на основание чл. 48, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, **да заплатят при условията на солидарност на В. П. В.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л общ. Столична, район „П“, ул. „Н сумата в общ размер на **90 лева**, представляваща обезщетение за причинени на В. П. В. имуществени вреди, от които 40 лева - разходи за преглед и 50 лева – за преглед и издаване на съдебномедицинско удостоверение, ведно със законната лихва върху сумата от 40 лева – считано от 03.10.2021 г., а върху сумата от 50 лева – считано от 04.10.2021 г. до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА К. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** **Г. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л район „П“, ул. „****“, **В. И. К.**, ЕГН *****, и **Е. К. К.**, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **да заплатят на В. П. В.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л общ. Столична, район „П“, ул. „Н сумата в размер на **42,31 лева**, представляваща разноски за обезпечение на бъдещ иск, съразмерно с уважената част от исковите.

ОСЪЖДА К. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** **Г. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л район „П“, ул. „****“, **В. И. К.**, ЕГН *****, и **Е. К. К.**, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** **да заплатят на адв. П. П. С.**, ЕГН *****, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, ул. ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38 ЗАдв., сумата в размер на **1174,18 лева** - адвокатско възнаграждение за производството по обезпечение на бъдещ иск и за първоинстанционното производство, съразмерно с уважената част от исковите.

ОСЪЖДА К. В. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** **Г. В. Н.**, ЕГН *****, с адрес: с. Л район „П“, ул. „****“, **В. И. К.**, ЕГН *****, и **Е. К. К.**, ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, ж.к. И, ***** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, **да заплатят в полза на държавата по сметка на Софийски районен съд сумата в размер на 585,32 лева** – държавна такса и разноски по делото съразмерно с уважената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____